

henholdsvis 3,5, 6,7 og 8,7 Mill., altsaa i alt ca. 19 Mill. Naar nu derfra drages de ekstraordinære Udgifter, som i Gennemsnit af de 3 umiddelbart foregaaende Aar opførtes som Udgifter paa § 26 under denne Konto, 2,4 Mill., saa komme vi til 16,6 Mill., og naar vi derfra trække dels Forsvarsskattens Beløb i disse 3 Aar, dels et Indtægtsbeløb paa 700,000 Kr., i Vederlag for Ophævelse af Servitutter, saa komme vi til et Beløb af $14\frac{1}{2}$ —15 Mill. Kr. Men det Underskud, som vi ville komme til at staa med den 1. April 1912, fire Aar efter 1. April 1908, er jo antagelig saadant noget som 120 Mill., altsaa med andre Ord 8 Gange saa stort — saa det foreslaar altsaa ikke meget! Nej, naar vi skulle til at undersøge Grunden til dette Underskud, saa vide vi jo alle sammen paa vore Fingre, at det dels er den stærke Stigning af de *civile* Udgifter, der bærer Skylden paa den ene Side, dels den stærke Bortkastet af Statsindtægter paa den anden Side, og netop paa disse Omraader have, saaledes som forskellige ærede Talere have været inde paa, de Radikale ført en Politik, som sikkert vilde have ført os endnu dybere ind i Suppedasen. Den højtærede Finansminister har, om jeg saa maa sige, ganske kort skitseret denne Situation, — jeg vilde gerne have Lov til med nogle faa Tal at eftervise dette noget mere i det enkelte.

Paa Toldlovsforslaget var der fra de Radikales Side i det hele foreslaaet en Nedsættelse ud over det af den daværende Regering foreslaaede paa ikke mindre end $5\frac{4}{5}$ Million. Men ikke nok hermed, det ærede Medlem, som repræsenterede de Radikale, udstødte et Hjertesuk over, at han ikke kunde komme til at stemme ogsaa for de af Socialdemokraterne foreslaaede Ændringer. Han forsikrede højtideligt: Jeg skulde meget ønske, at der var Udsigt til at faa dem gennemførte, og i saa Fald skulde jeg meget gerne stemme for dem. Og da vi næste Aar kom til Toldlovens eneste Behandling her i Tinget, gik han oven i Købet meget videre og sagde, at han syntes, 24 Millioner eller 19 Millioner vare, hvad man passende kunde tage i Toldafgift. Jeg skal imidlertid ikke tage dette overdrevent store Tal, men blive staaende ved det, de Herrer have stemt for, de $5\frac{4}{5}$ Mill. Kr. Ligeledes modsatte man sig fra radikal Side, at der blev givet Kompensation derfor gennem ekstra Beskatning af Vin og Spirituosa. Denne Lov var fra Regeringens Side beregnet til at skulle give en Indtægt af 4 Mill. Kr. Atter her vil jeg ikke tage dette Tal, ihvorvel man med nogen Berettigelse kunde tage det. Forholdet er nemlig det, at man fra radikal Side søgte at

standse denne Lov ved en Dagsorden, men i denne Dagsorden henholdt man sig rigtigt nok til en Forøgelse af Vinskatten, navnlig Champagnen, og skønt jeg maa tilstaa, at jeg ikke tror, der vilde komme særdeles mange Penge ind ved en Beskatning af Champagne, kan man jo ikke vide, hvad de Herrer der vilde have foreslaaet. Jeg vil derfor hellere tage den Skat, som faktisk blev vedtagen i den næstfølgende Samling, og som var beregnet til at give en ny Indtægt af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Vi vide alle sammen, at den kun har givet $1\frac{1}{3}$ Million; men det er jo ligegyldigt, det forudsaa de Radikale ikke, de protesterede ikke mod Beregningen. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. var netop det Beløb, de mente, Statskassen meget godt kunde undvære. Der blev ogsaa fra Regeringens Side i 1906 og den følgende Samling foreslaaet Kompensationer for Lønningslovene, hvoraf den største, den for de 4 Etater, skulde give en Merudgift af 2,9 Millioner, som her i Folketinget blev nedsat til 2,6. Disse Kompensationer, som dels vare Forhøjelser af Statsbanetaksterne, dels Forhøjelse af Portoafgifterne, drejede sig om saadant noget som $1\frac{2}{5}$ Mill. Kr. Man modsatte sig ogsaa fra radikal Side, at Merudgiften ved Lønningslovene for de 4 Etater gik ned til 2,6 Millioner, eller med andre Ord gik $\frac{3}{10}$ Million ned. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier, som det ærede radikale Partis Ordfører brugte den 7. Maj 1908 ved Forhandlingen om Ændringerne i Statsbanetaksterne. Jeg siger den 7. Maj 1908: da stod vi lige midt i den mest forrygende Krise, da maatte i alt Fald alle Mennesker være klar paa, at vi gik daarlige Tider i Møde. Men de Radikales Ordfører sagde ikke desto mindre: „Saaledes som den økonomiske Stilling er her i Landet” — jeg beder Dem lægge Mærke til: saaledes som den økonomiske Stilling er her i Landet — „finder jeg, jeg gentager det” — det var ogsaa nok værd at gentage — „ikke den fjerneste Grund til at vedtage dette Lovforslag” — altsaa til at skaffe Staten denne Million mere i Indtægt. „Der er Penge nok i Statskassen til at afholde de Udgifter, som følge af Lønningslovene.” Det var altsaa Standpunktet: Lønningslovene skulde tages paa bar Bund, de maatte ikke paa nogen mulig Maade kompenseres. I den følgende Samling foreslog man til Bevilling paa Husmandsloven 5 Mill. Kr. i Stedet for de vedtagne 4, altsaa en Million mere. Det vil sige, naar man lægger disse Tal sammen, Mindreindtægt paa den ene Side og Merudgift paa den anden Side, et samlet Beløb af 11 Millioner ud over det nuværende Deficit. Vi vilde altsaa i dette Øjeblik have staaet